

ವೃಂದಾ ಸುರೋವರದ ಅಪ್ಪರೆಯರು

ಒಂದು ಗ್ರಾಮ. ಆ ಗ್ರಾಮ ತುಂಬಾ ಸೊಗಸಾಗಿತ್ತು. ಗ್ರಾಮದ ಜನರು ಯಾವುದೇ ಕೊರತೆ ಇಲ್ಲದೆ ಹಾಯಾಗಿದ್ದರು.

ಆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಟ್ಟವಾದ ಕಾಡಿತ್ತು. ಆ ಕಾಡು ಬಹಳ ಪುರಾತನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಇತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾಯಾ ಸರೋವರವಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಹೋಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಭಯಂಕರವಾದ ಭೂತಾಕಾರದ ರಾಕ್ಷಸನಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಸುದ್ದಿ ಹಬ್ಬಿತ್ತು. ಹಾಗೆಯೇ 'ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಭಯದಿಂದ ಯಾರೂ ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಣಿ- ಪಕ್ಷಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಕೋಪ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿದೆ' ಎಂದು ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಹೇಳುವುದು ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಭಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಒಂದು ವರ್ಷ ಆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಕಠಿಣವಾದ ಕ್ಲಾಮ ಬಂತು. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರಿತ್ತು. ನೀರು ತರಲು 4 ಮೈಲಿ ದೂರವಿರುವ ಕೆರೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿರುವ ಸರೋವರ ಮಾತ್ರ

ಬತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದೊಂದು ಮಾಯಾ ಸರೋವರವಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ದಟ್ಟವಾದ ಕಾಡೂ ಇತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ನೀರಿದೆ ಎಂದು ಎಲ್ಲಾ ಜನರಿಗೂ ತಿಳಿಯಿತು. ಭಯದಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹೊಲ-ಗದ್ದೆಗಳೆಲ್ಲ ಒಣಗಿ ಹೋದವು. ಅವರು ನೀರು ತರುತ್ತಿರುವ ಕೆರೆಯೂ ಬತ್ತಿಹೋಯಿತು. ಗ್ರಾಮದ ಜನರಿಗೆಲ್ಲ ಭಯವುಂಟಾಯಿತು. ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಬಾಯಾರಿಕೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಹೋಯಿತು. ಆದರೆ ಸರೋವರಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಹೆದರಿದರು, ಏಕೆಂದರೆ ರಾಕ್ಷಸನಿದ್ದಾನೆ.

ಒಂದು ಸಲ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗ 'ನಾನು ಸರೋವರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಬರುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ನೀರು ತರುತ್ತೇನೆ. ರಾಕ್ಷಸನನ್ನೂ ಕೂಡ ವಿಚಾರಿಸಿ ಬರುತ್ತೇನೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಟುಬಿಟ್ಟನು. ಆಗ ಊರಿನವರಿಗೆಲ್ಲ ತಮ್ಮ ಊರಿನಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಧೈರ್ಯಶಾಲಿಯೊಬ್ಬ ಇದ್ದಾನಲ್ಲ ಎಂದು ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಆದರೆ ರಾಕ್ಷಸ ತಿಂದುಬಿಟ್ಟರೆ ಎಂದು ಭಯವೂ ಆಯಿತು.

ನಾಲ್ಕು ದಿನವಾಯಿತು. ಹುಡುಗ ಮಾತ್ರ ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ವಾರವಾದರೂ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಹುಡುಗ ಹೋದನು. ಅವನೂ ಸಹ ಮರಳಿ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ತುಂಬಾ ಜನರು ಹೋದರು. ಆದರೆ ಒಬ್ಬರೂ ಸಹ ಮರಳಿ ಬರಲಿಲ್ಲ.

ಹೀಗೆ ಕೆಲವು ದಿನಗಳು ಉರುಳಿದವು. ಮಹೇಶ ಎನ್ನುವ ಹುಡುಗ ಮರಳಿ ಬಂದ. ಅವನಿಂದ 'ನಾನು ಹೋದ ಮಾಯಾ ಸರೋವರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಮರವಿತ್ತು. ನಾನು ಅದರ ಹತ್ತಿರ ಹೋದೆ. ಅದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಮರವಾಗಿತ್ತು. ಅದರ ಬೇರು ನೀರಿನ ಅಡಿಗೆತ್ತು. ನಾನು ನೀರಿನ ಒಳಗೆ ಮುಳುಗಿ ನೋಡಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪೊಟರೆಯಿತ್ತು. ನೀರಿನ ಮೇಲೆ ಆ ಮರ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿ ಸುಂದರವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಕೆಳಗೆ ದೊಡ್ಡದಾಗಿತ್ತು. ನಾನು ಪೊಟರೆಯೊಳಗೆ ಹೋದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡದಾದ, ಸುಂದರವಾದ ಅಪ್ಪರೆಯರ ಲೋಕವೇ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಅಪ್ಪರೆಯರೂ ಹಾರುತ್ತಿದ್ದರು. 'ನಾನು ಹಾರಬಹುದಾ?' ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಿದೆ. ಆಗ ಅವರು ನನಗೆ ಒಂದು